

I Момъкъ. За мойта първа изгора и въ пълното отивамъ.
Здравка. Отивашъ, ама огъня неможешъ прѣскочи.
I Момъкъ. И ако го прѣскочи?
Здравка. /Съ насмѣшка./ Ама да не ти се опърле дъното!
I Момъкъ. /Като плѣсва рждѣ готовъ да прѣскочи/ Хайде, ама каквото
поискашъ!.....
Здравка. Голяма работа, че пѣкъ ще искашъ....
I Момъкъ. Тогазъ прѣскочи го ти - азъ давамъ всичко.
-- Искашъ да те посрамя!
-- Ако можешъ!
-- Какво тогазъ!
II Момъкъ. Не го казвай. Азъ безъ да обещавахъ /До като издума, плѣс-
ва рждѣ и прѣскача огъня/.
Въ съревнование са хвърля втори, трети и четвъртия.
I Момъкъ. /Недоволенъ, че е окснѣлъ не прѣскача и нѣщо гледа на
страна/.
Здравка. Я иди при Косъ, че да се пораздумате.
Косъ стои надалечъ, сѣкашъ никого не вижда. Той е тънакъ,
високъ - сивоокъ съ дългъ перчемъ, показалъ се подъ кривнатъ
калпакъ. Замисленъ гледа нѣщо отъ далечъ и слѣди съ очи.
I Момъкъ. Тѣй ли?
Здравка. /Дебнишкомъ отива до Косъ, жива го съ коприва по врата
и кикотейки се избѣгва./
Косъ. /Като въ снѣгъ, само се почесва по врата и безъ да отдѣ-
ли погледа си отъ онова що гледа, извива се къмъ джба и се
потуля.

V II.

Отъ къмъ Чучора се подаватъ Калина и Захарина.
/Чакъ сега се схаща, че Косъ е слѣдвалъ тѣхъ съ очи/
Захарина. Обзри се да го видишъ! горкия!
Калина. Баба! Какво ще го гледамъ!
-- Щомъ видѣ, че идемъ насамъ - затули се къмъ джба.
-- Е вижъ го дѣ? - Имали нѣщо, че да го харесахъ.....
..... Другитѣ: Огнѣве прѣскачатъ: борятъ се: лѣпятъ се - всѣки
сила показва, а той... Нека направи нѣщо, че да му видя силата:
да го позная, че е мжъ.....